

B8-0061/2016

14.1.2016

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai
főképviseelője nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 123. cikkének (2) bekezdése alapján

a kolumbiai békefolyamat támogatásáról
(2015/3033(RSP))

**Ramón Jáuregui Atondo, José Blanco López, Norica Nicolai, Monika
Flašíková Beňová, Karoline Graswander-Hainz, Enrique Guerrero Salom,
Richard Howitt, Jude Kirton-Darling, Javi López, Marlene Mizzi,
Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Elena Valenciano, Carlos
Zorrinho**

az S&D képviselőcsoport nevében

**Az Európai Parlament állásfoglalása a kolumbiai békefolyamat támogatásáról
(2015/3033(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az emberi jogok Kolumbiában tapasztalt helyzetéről szóló számos állásfoglalására, különösen az 1996. április 18-i, 1997. június 12-i, 1998. március 12-i és május 14-i, 1999. március 11-i és 2000. szeptember 7-i állásfoglalására,
 - tekintettel a kolumbiai helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az 1996. március 14-i és október 24-i, 1997. szeptember 18-i és 1999. január 14-i állásfoglalására,
 - tekintettel a Kolumbia-tervről és a kolumbiai békefolyamat támogatásáról szóló 2001. február 1-i állásfoglalására, illetve a Kolumbiáról szóló 2001. október 4-i és 2002. március 14-i állásfoglalására,
 - tekintettel az EU és Kolumbia közötti különleges kötelezésekre, és különösen a Kolumbia és Peru, valamint az EU és tagállamai között 2012. július 26-án Brüsszelben létrejött többoldalú kereskedelmi megállapodásra,
 - tekintettel a béke megteremtésére irányuló különös joghatóság létrehozásáról szóló megállapodásról szóló, 2015. szeptember 23-án Havannában aláírt 60. sz. közös közleményre,
 - tekintettel a konfliktus áldozatairól szóló, Havannában 2015. december 15-én született közös megállapodástervezetre,
 - tekintettel a Brüsszelben tartott második EU–CELAC csúcstalálkozón rendezett Euro–Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésen (EuroLat) részt vett EP-delegáció Kolumbia Kormánya és a FARC közötti belső konfliktus lezárásáról szóló üzenetének 44. bekezdésére,
 - tekintettel a második EU–CELAC csúcstalálkozó végén 2015. június 11-én elfogadott brüsszeli nyilatkozatra,
 - tekintettel Federica Mogherini főképviselőnek a kolumbiai átmeneti igazságszolgáltatásra irányuló megállapodásról szóló, 2015. szeptember 24-i nyilatkozatára, illetve Eamon Gilmore, az EU kolumbiai békefolyamatért felelős különleges képviselőjének kinevezését követően tett október 1-i nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az EU és Kolumbia 2013 óta a Kolumbia és Peru, illetve az EU és tagállamai között létrejött kereskedelmi megállapodás által létrehozott szoros gazdasági és kereskedelmi együttműködést tartanak fenn, melynek végső célja nemcsak a felek közötti gazdasági kapcsolatok megerősítése, hanem olyan szövetségek létrehozása is, amelyek túlmutatnak az egyszerű kereskedelmi árucserén, és megerősítik a békét, a

demokráciát, továbbá hozzájárulnak az állampolgárok jólétéhez;

- B. mivel a 2015 júniusában rendezett második EU–CELAC csúcstalálkozón elfogadottakkal összhangban e megállapodás értelmében kiemelkedő fontosságú a kolumbiai állampolgárok EU által előírt vízumkötelezettségének megszüntetése;
- C. mivel ez a szoros kapcsolat a nagy horderejű közös célok esetében – úgymint a békéért és a terrorizmus ellen vívott harc – a nemzetközi együttműködést is érinti, fontos kiemelni, hogy az uniós válságkezelési műveletekben való részvételtől szóló, az EU és Kolumbia között 2014-ben kötött keretmegállapodás aláírását követően a kolumbiai katonai erők az ENSZ alapelveinek égisze alatt együttműködnek az európai katonai erőkkel a nemzetközi békefenntartó műveletekben;
- D. mivel a kolumbiai kormány és a FARC közötti kerekasztal-tárgyalások 2012. augusztus 26-án Havannában (Kuba) kerültek megrendezésre a „konfliktus lezárására és a szilárd és tartós béke megteremtésére irányuló általános megállapodás” aláírása után, teljesítve ezzel Kolumbia népének azon vágyát, hogy békében élhessen, és elismerve azt, hogy a béke megteremtése az egész nép közös ügye, hogy az államnak az ország egész területén elő kell mozdítania az emberi jogok védelmét, és hogy a méltányos gazdasági és társadalmi fejlődés a béke záloga és ugyanakkor az ország inkluzív és fenntartható növekedésének elmaradhatatlan feltétele is;
- E. mivel a tárgyaló felek a tárgyalások különböző szakaszaiban megállapodásokat kötöttek Havannában az új kolumbiai vidékről és az átfogó vidékfejlesztésről, a politikai részvételtől és a béke megteremtése érdekében tett demokratikus nyitásról, továbbá a tiltott kábítószeres problémájának megoldásáról;
- F. mivel 2015. szeptember 23-án a kolumbiai kormány és a FARC kihirdették a béke megteremtésére irányuló különös joghatóság létrehozásáról szóló megállapodás megkötését, amely figyelembe veszi az áldozatok jogait, és hozzájárul a szilárd és tartós béke megteremtéséhez, amelynek hatására a felek megállapodtak egy, az igazsághoz, az igazságszolgáltatáshoz, a kártérítéshez és a konfliktus megismétlődése megakadályozásához kapcsolódó átfogó rendszer létrehozásában, és amely magában foglalja az igazság felderítésével, az együttéléssel és a konfliktus megismétlődése megakadályozásával foglalkozó bizottság megalakítását, továbbá az áldozatoknak nyújtott kártérítéssel kapcsolatos megállapodásokat;
- G. mivel az említett átmeneti igazságszolgáltatásról szóló megállapodás megkötését követően a tárgyaló felek határozott és visszafordíthatatlannak tűnő lépést tettek a béke megteremtése felé, ami abból látszik, hogy a tárgyaló felek legfeljebb hat hónapos határidőt állapítottak meg a béke megteremtésére, és 2016. március 23-át tűzték ki határnapul;
- H. mivel 2015. december 15-én a kolumbiai kormány és a FARC kihirdették a konfliktus áldozatairól szóló megállapodás: „az igazsághoz, az igazságszolgáltatáshoz, a kártérítéshez és a konfliktus megismétlődése megakadályozásához kapcsolódó átfogó rendszer” megkötését, amely tartalmazza a béke megteremtésére irányuló különös joghatóságot és az emberi jogokra vonatkozó kötelezettségvállalást; mivel ez a megállapodás létrehozza az igazság felderítésével, az együttéléssel és a konfliktus megismétlődése megakadályozásával foglalkozó bizottságot és a konfliktus keretében

és ennek következtében eltűntnek nyilvánított személyek keresésével foglalkozó különleges egységet;

- I. mivel ez a megállapodás alapvető előrelépést jelent a szilárd és tartós béke megteremtése felé, mert nemcsak áldozatoknak, hanem elsősorban jogokkal – különösen az igazság felderítésében való részvételhez való joggal és a konfliktus következtében elszenvedett károk megtérítéséhez való joggal – rendelkező állampolgároknak tekinti a konfliktus által érintett összes áldozatot;
- J. mivel a béke megteremtésére irányuló különös joghatóság létrehozása válasz a nemzetközi joggal összhangban álló különös igazságszolgáltatási rendszer létrehozásának igényére, mely rendszer megbünteti a véres bűncselekményekért felelős elkövetőket, és kártalanítja az áldozatokat, továbbá előmozdítja a fegyverletételt;
- K. mivel a kolumbiai kormány, a törvényhozási testülete és a kolumbiai nép függetlenül határozhatja meg a béke megteremtésére irányuló különös joghatóság paramétereit, és az említett joghatóság a béke megteremtésével foglalkozó igazságszolgáltatási tanácsok és bíróságok által fog működni, amelyek alapvető feladata a büntetlenség megszüntetése, az igazság felderítése és a konfliktus során elkövetett bűncselekmények – különösen a súlyosabb és reprezentatív bűncselekmények – elkövetőinek bíróság elé állítása és megbüntetése lesz, ezzel megakadályozva ezek megismétlődését, illetve hozzájárulva az áldozatok kártalanításához;
- L. mivel ez a különös joghatóság:
- elismeri a konfliktus során elkövetett bűncselekmények elkövetői megbüntetésének szükségességét akkor is, ha beismerték felelősségüket;
 - eltérő büntetéskiszabási szabályozást ír elő, mely különbséget tesz a súlyos bűncselekményekért való felelősség korai vagy kései elismerése, illetve a felelősség el nem ismerése között, és elmarasztaló ítélet esetén ennek megfelelően öttől nyolc évig, de legfeljebb 20 évig terjedő szabadságvesztést irányoz elő, illetve a felelősség elismerésének függvényében a tényleges szabadságvesztés végrehajtását eltérő helyszíneken és feltételek alapján irányozza elő;
 - előírja, hogy az ellenségeskedés beszüntetésével a kolumbiai állam a lehető legszélesebb amnesztiában részesítse a politikai és a kapcsolódó bűncselekmények elkövetőit a nemzetközi humanitárius joggal összhangban, anélkül, hogy az emberiség elleni bűncselekmények, a népirtás, a súlyos háborús bűncselekmények, sem az egyéb súlyos bűncselekmények, úgymint a túszejtés, kínzás alkalmazása, lakhelyelhagyásra kényszerítés, személyek erőszakos körülmények között való eltüntetése, törvénytelen kivégzések és szexuális erőszak elkövetőit amnesztiában részesítenék;
- M. mivel Kolumbiában a szilárd és tartós béke megteremtése a több millió áldozatot követelő és több mint 50 éve tartó belső konfliktus lezárásával elsősorban Kolumbia, illetve az Európai Unió és a nemzetközi közösség számára is létfontosságú célkitűzés, ahogy azt a különböző országok, regionális és nemzetközi szervezetek – köztük éppen az Európai Unió – által a békefolyamat támogatásáról közzétett számos nyilatkozat is alátámasztja;

1. üdvözli a béke megteremtésére irányuló különös joghatóság létrehozásáról szóló megállapodás megkötését, amely sikeresen megoldja a tárgyalások során felmerült legfontosabb és legproblémásabb ügyet, és üdvözli azt a közös döntést, melynek értelmében 2016. március 23-ig hat hónapos határidőt állapítanak meg a végleges békemegállapodás megkötésére;
2. ehhez hasonlóan üdvözli a Kolumbia Kormánya és a Kolumbiai Forradalmi Fegyveres Erők (*Fuerzas armadas revolucionarias de Columbia*, FARC) között 2015. december 15-én létrejött azon megállapodás menetrendjének 5. pontjával („Áldozatok”) kapcsolatban megkötött megállapodást, amely magában foglalja az igazság felderítésével, az együttéléssel és a megismétlődés megakadályozásával foglalkozó bizottság megalakítását, a konfliktus keretében és ennek következtében eltűntnek nyilvánított személyek keresésével foglalkozó különleges egység létrehozását, illetve a béke megteremtésére irányuló különös joghatóság létrehozását és a konkrét kártérítési intézkedéseket;
3. elismeri, hogy ez a tárgyalások és fegyveres konfliktusok történetében egyedülálló megállapodás, amely az áldozatokat helyezi a megállapodás középpontjába, és első helyen foglalkozik az igazsággal, az igazságszolgáltatással, a kártalanítással és a megismétlődés megakadályozásával, és amely ebből következően az igazságszolgáltatást pártoló, a büntetlenséget mellőző megállapodás;
4. úgy véli, hogy mind az áldozatokról szóló legutóbbi megállapodás megkötése, mind az átfogó vidékfejlesztésről, a politikai részvételtől és a béke megteremtése érdekében tett demokratikus nyitásról, továbbá a tiltott kábítószeres problémájának megoldásáról szóló, korábban létrejött megállapodások megerősítése határozottan egy, a kolumbiai társadalom által vágyott végleges békemegállapodás megkötése felé mutatnak, amely által sikerül megteremteni a szilárd és tartós békét, amely véget vet egy több mint fél évszázada tartó belső fegyveres konfliktusnak, és amely különösen a konfliktus áldozatainak az általuk elszenvedett fizikai, erkölcsi és anyagi károk teljes, tisztességes és igazságos megtérítéséhez való jogát tartja szem előtt;
5. felszólít arra, hogy a folyamatban lévő eljárást terjesszék ki a Nemzeti Felszabadító Hadsereg (*Ejército de Liberación Nacional*, ELN) is, illetve adott esetben egy párhuzamos tárgyalási folyamatot hozzanak létre, amely hasonló feltételek és határidők mellett folytatható le;
6. kéri, hogy a tárgyalásokat a lehető leghamarabb, de legfeljebb a Havannában szeptember 23-án megállapított hat hónapos időszak leteltéig fejezzék be annak érdekében, hogy 2016. március 23-a a konfliktus végleges lezárásának időpontja és Kolumbia modernkori történelmének mérföldköve lehessen;
7. elismeri mind a kolumbiai kormány, mind a FARC részéről a meghozott nagyfokú politikai erőfeszítéseket, a realitás talaján maradást és a kitartást, amivel közelítették ellentétes álláspontjaikat, és fokozatosan megteremtették a kompromisszum feltételeit, így segítve az egész kolumbiai nép által annyira vágyott szilárd és tartós béke felé történő elmozdulást a tárgyalásokon, és garantálva a konfliktus megismétlődésének megakadályozását;
8. ismételten kimondja, hogy az erőszak nem tartozik a politikai harcok törvényes

módszerei közé, és felkéri azokat, akik eddig osztották ezt a nézetet, hogy fogadják el a demokráciát annak minden következményével és követelményével együtt, így különösen a fegyverek végleges és örökre szóló letételét, valamint az ötleteiknek és céljaiknak a demokratikus szabályokon és a jogállamiságon keresztül történő védelmét; ezzel kapcsolatban felszólít arra, hogy tiszteljék az ellenzék politikai tevékenység végzéséhez való jogát anélkül, hogy az ellenzékot rendszerszintű üldöztetésnek tennék ki, amellyel már régóta sújtják őket;

9. szintén elismeri Kuba és Norvégia kezes államként, illetve Chile és Venezuela békefolyamatot végigkövető államként eddig játszott fontos szerepét, és köszöni különösen Ferenc pápa erkölcsi irányítását és az általa tett erőfeszítéseket, amelyek hozzájárultak a régóta várt béke megteremtéséhez Kolumbiában;
10. üdvözlí Federica Mogherini, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének 2015. október 1-i döntését, hogy Eamon Gilmore, Írország volt miniszterelnök-helyettesét és külügyekért és kereskedelemért felelős miniszterét nevezte ki az EU kolumbiai békefolyamatért felelős különleges képviselőjének; vállalja, hogy minden szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy minél előbb az új különleges képviselő rendelkezésére bocsássa ennek a fontos küldetésnek a sikeres végrehajtásához elengedhetetlen pénzügyi forrásokat; továbbá kéri, hogy a különleges képviselő mindkét féllel találkozzon;
11. továbbra is hangsúlyozza, hogy kész minden szükséges segítséget megadni a végleges békemegállapodás végrehajtásának támogatásához, és ezzel kapcsolatban ismételten felszólítja az Európai Unió tagállamait, hogy hozzanak létre egy pénzügyi alapot a konfliktus utáni időszak támogatására; úgy véli, hogy ezt az alapot mindkét fél egyetértésével kell kezelni, és a civil társadalom közösségeinek és szervezeteinek közvetlen hozzáférést kell biztosítani az említett alaphoz;
12. üdvözlí a konfliktussal összefüggő politikai és a kapcsolódó bűncselekmények elkövetőinek széleskörű amnesztiában vagy kegyelemben részesítésére irányuló döntést, és felkéri a kolumbiai kormányt, hogy fogadjon el egy sarkalatos törvényt, amely egyértelműen meghatározza a politikai bűncselekmények körét, illetve az egyéb nem politikai bűncselekményeket – úgymint a kábítószer-kereskedelem – és ezek lehetséges összefüggéseit a politikai bűncselekményekkel; tudomásul veszi, hogy a jelenleg kolumbiai jogszabályok értelmében politikai bűncselekménynek minősül az alkotmányos rend elleni szervezkedés, azaz különösen a lázadás, a tömegzavargás és a zendülés;
13. üdvözlí, hogy azzal, hogy az emberiesség elleni bűncselekmények, a népirtás és a súlyos háborús bűncselekmények elkövetőit teljes mértékben kizárják az amnesztiából vagy a kegyelemben részesítésből, a békemegállapodás igazodik a nemzetközi büntető- és humanitárius joghoz, illetve az emberi jogok területén alkalmazott nemzetközi jogi instrumentumokhoz és normákhoz;
14. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy olyan hatékony rendszerek kerüljenek bevezetésre, amelyek lehetővé teszik a kábítószer-kereskedelem és a fegyveres konfliktus közötti kapcsolatok vizsgálatát, így elkerülve, hogy a fegyveres konfliktus kontextusán kívül elkövetett nem politikai bűncselekmények is e joghatóság hatálya alá tartozzanak;

15. szükségesnek tartja, hogy a bűncselekmények elkövetőire kiszabott büntetések hozzájáruljanak az áldozatok kártalanításának célkitűzéséhez és a politikai megbékéléshez, ezért támogatja azt az ötletet, hogy a kevésbé súlyos bűncselekmények elkövetői, akik elismerték a felelősségüket, a börtönön kívül is letölthessék a büntetésüket oly módon, hogy közben hozzájárulnak az áldozatok kártalanításához és újjáépíthetik kapcsolatukat a társadalommal;
16. üdvözli a felek között megkötött megállapodást, amely a végleges békemegállapodás aláírását követően létrehozza az igazság felderítésével, az együttéléssel és a konfliktus megismétlődése megakadályozásával foglalkozó bizottságot mint független és pártatlan, a bírósági eljáráson kívülálló mechanizmust, amely valós történelmi képet alkothat a történelekről, mert kizárólag a múlt őszinte elbeszélésével és a felelősség teljes körű vállalásával lehet békés jövőt teremteni, és megadni az összes áldozatnak az őket megillető jogokat;
17. határozottan támogatja a folyamatban lévő tárgyalásokat a tűzszünetről és az ellenségeskedés 2016. március 23-ig történő teljes megszüntetéséről szóló végleges megállapodás megkötéséről; e tekintetben kéri a kolumbiai politikai erőket, hogy az említett megállapodással kapcsolatban törekedjenek a konszenzusra annak érdekében, hogy a megállapodás szükség szerint élvezze az állampolgárok teljes körű támogatását, és így az első és legfontosabb lépés legyen a társadalmi megbékélés felé, amely nyilvánvalóan nélkülözhetetlen az annyi éven át tartó és rengeteg áldozatot követelő erőszak megszüntetéséhez;
18. ismételten megköveteli a kolumbiai politikai rendszertől és szervezeteitől az ország egész területén az emberi jogok átfogó és teljes biztosítását; úgy véli, hogy az erőszak szubkultúráját teljes mértékben ki kell irtani abból az országból, ahol az ötven éve fennálló konfliktus miatt néha törvényen kívüli megoldások születtek, és olyan szokások és magatartások terjedtek el az állam egyes intézményeiben, amelyek nem állnak összhangban a jogállamisággal és az emberi jogok elvárható tiszteletben tartásával; e tekintetben előírja Kolumbiában az emberi jogok védelmezőinek támogatását, és a civil társadalmi szervezetektől erős és lojális együttműködést követel meg a békés együttélés visszaállítása érdekében;
19. kedvezően értékeli a kolumbiai fegyveres erők nemrég tett bejelentését, mely szerint felül fogják vizsgálni a kolumbiai katonai doktrínát annak érdekében, hogy hozzáigazítsák ahhoz és felkészítsék a fegyveres erőket arra, hogy gyorsan és hatékonyan válaszolhassanak a konfliktust követő időszak új kihívásaira, ugyanakkor garantálják a békemegállapodások megtartását; emellett úgy véli, hogy a FARC nemrég tett bejelentése, melynek értelmében fel fogják függeszteni a katonai kiképzést, hogy a fegyveres konfliktus megszüntetésére irányuló eljárás keretében a továbbiakban politikai és kulturális képzéssel foglalkozzanak, egy újabb reményt keltő és a helyes irányba mutató lépés;
20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU soros elnökségének, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, az Euro-Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek, valamint a kolumbiai kormánynak és a kolumbiai kongresszusnak.